בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', ג' בתשרי תשס"ו (06 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

גמר חתימה טובה!

היום, **ג' בתשרי**, הוא **צום גדליה** – האחרון מ- 4 הצומות הקשורים ל**חורבן בית המקדש** (האחרים, לפי סדר כרונולוגי: עשרה בטבת, 17 בתמוז ותשעה באב).
צום זה נקבע על-ידי חכמים לדורות - לזכר מאורע ששינה את מהלך תולדות עם ישראל. לאחר ניצחונו של נבוכדנצאר על ישראל, הגלה את רוב העם מן הארץ, אך **לא חפץ בחורבן מוחלט**, ולכן השאיר כאן נציבות שתעסוק בחקלאות: כורמים ויוגבים, ובראשם העמיד את **גדליה בן אחיקם**, שהיה ממונה מטעמו. אט-אט, חזרו ונאספו היהודים שברחו למואב, אדום ועמון, הארצות השכֵנות, והחלו להקים מחדש את הארץ החרבה. אך עלתה עליהם קנאתו של מלך בני עמון, והוא שלח את ישמעאל בן נתניה לפגוע ולהרוג נפש את גדליה בן אחיקם. לגדליה נודעה המזימה, אך הוא לא היה מוכן להאמין לדבר כה נורא על ישמעאל, ולא קיבל את הדברים מחמת שהיו לשון הרע [ר' ירמיה פרק מ"א]. המזימה הצליחה, וישמעאל בן נתניה הרג את גדליה בן אחיקם ב**ג' בתשרי**, יחד עם הממונים הכשדים שמלך בבל השאיר בארץ. כאשר שמעו זאת היהודים בארץ, חששו מנקמתו של מלך הכשדים, ברחו והתפזרו לכל עבר. **כך אבדה התקווה לחזור ולכונן את הארץ**, השתיל הרך נעקר ולעץ לא הייתה תקומה. לזכר זה, קבעו חכמים את הצום, ללמדך ששקולה מיתת צדיקים כשריפת בית אלוקינו [מסכת ראש השנה דף י"ח]. כשם שקבעו את צום בט' באב לזכר חורבן הבית, כן נקבע יום צום בג' תשרי, יום הריגת הצדיק.
[http://www.morshuv.raanana.k12.il/6/newyear/gedalya.html]

מחשבה מעניינת על תקיעות השופר (שלמרבה פליאתי, השנה – לעומת שנים קודמות - הייתי חייב להיאבק עם השטן על כל קול וקול, ובחסדי השמיים, זכיתי...!):
מצויים אנו לאחר ראש השנה, ועדיין מהדהדים בנו קולות השופר המעוררים ... האם עלה בידנו לשים לב ל"עקרון המוזיקאלי" העומד בבסיס סדר תקיעות השופר [**ת**קיעה, **ש**ברים, ת**ר**ועה, **ת**קיעה]?
בתחילה – תקיעה פשוטה, ישרה, תמימה. לאחר מכן – סיבוכים. סיבוכים בצורת **שברים** וגניחות, וסיבוכים בצורת יללות **ותרועה**. רק לאחר שעוברים את כל הדרך ואת כל הסיבוכים, ומתוך זה שעוברים אותם, חוזרים לתקיעה ה"פשוטה שלאחריה", ומסיימים בתקיעה הגדולה.
[ההלכה פוסקת כי] "שבר" שהאריכו בו ועשאוהו כתקיעה, הוא פוסל הכל, מפני שכל נסיון לדלג על השברים ולהישאר במשך כל החיים במצב של תקיעה ישרה וארוכה אחת, לא יצלח בעולם ה"שבירה" שלנו. אפשר אמנם להבין את הנסיון לעקוף את השברים ולהדחיק את יללות התרועה במטרה להגיע ישר לתקיעה הארוכה. אך תקיעת השופר השלמה – נפסלת בכך.
דווקא ב"יום הרת עולם" [יום שבו נברא העולם, והוא ראש השנה], מהווה העקרון הפשוט הזה – עקרון התשר"ת – את מצוות היום!
רק לאחר הקדמה זו ניתן להגיע להבנת תפקידו של האדם ה"מסובך". רק הוא נברא כדי להוביל את העולם, דרך השברים והתרועה, מן התקיעה הראשונה, מגן העדן הלא-אבוד, אל התקיעה האחרונה המשגיחה בחלוננו.
[ר' מרדכי אלון – חוברת "בראשית"]

"**אריה** שאג, מי לא ייר**א**..." [עמוס ג' 8]
אריה – ראשי תיבות: **א**לול, **ר**אש השנה, **י**ום **ה**כיפורים

כניסת השבת	(ב"ש): 17^{58}	(י-ם): 17^{41}	(ת"א): 17^{56}	(חיפה): 17^{46}
צאת השבת	(ב"ש): 18^{54}	(י-ם): 18^{52}	(ת"א): 18^{54}	(חיפה): 18^{53}

פרשת השבוע: **"וילך"** [דברים ל"א 1 – 30] **בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!**
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.